

4. Списанието „Българска мисъл“ е излизало веднажъ въ месеца, а списание „Читалище“ веднажъ въ двата месеца. Комисията намира, че твърде много нарастналитѣ нужди на читалищното дѣло въ България наложително изискватъ, щото списанието „Читалище“ да излиза всѣки месецъ въ книжка отъ по 3 коли, като особено бжде застъпенъ и засиленъ отдѣлтътъ „Изъ живота на читалищата“. Комисията намира за свой дългъ да изкаже доволство и благодарностъ на редакторитѣ г. проф. Арнаудовъ и г. Ячо Хлѣбаровъ за усилията, вещината и материалнитѣ рискови и отговорности, съ които сж крепили читалищната мисълъ презъ течение на съюзната година чрезъ тия две списания. Комисията намира, обаче, че съюзнитѣ членове на брой 60,912 не сж изпълнили своя дългъ къмъ съюзнитѣ издания, като сж дали само 1468 абонати за „Читалище“ и 1920 — за „Българска мисълъ“, отъ които по-малко отъ половината неплатени. Комисията апелира къмъ съюзнитѣ членове да се проникнатъ по-дълбоко отъ значението на съюзния печатъ за напредъка и успѣха на читалищното дѣло въ България и да изпълнятъ миналогодишното решение на конгреса: всѣко читалище да даде следъ конгреса най-малко по 2 абонати за дветѣ списания.

5. Комисията намира още, че лансираната отъ управителния съветъ идея за единъ вестникъ, реализиранъ вече на практика чрезъ единъ брой на в. „Българско читалище“, е сполучливо изнесена и крайно навременна, защото силно се чувствува вече нужда отъ една свободна трибуна за актуелни читалищни въпроси, както и да държи читалищнитѣ дейци и съюзни членове въ течение на културно-просвѣтни явления и събития отъ общъ характеръ, които тъй много се надварятъ у насъ въ обществения и политически животъ. Комисията препоръчва и настоява за организирането и разпространението на такъвъ единъ вестникъ.

6. Комисията намира, че е време вече, да бжде насадена въ живота на една организация, като читалищния съюзъ, дисциплина у съюзнитѣ членове, изразена въ точно изпълнение на конгреснитѣ решения. Въ тая смисълъ комисията изказва мнение да се задължатъ всички читалища безусловно да получаватъ съюзнитѣ издания, а следъ това — други вестници и списания.

7. Всѣко читалище да дава периодически на списание „Читалище“ и съюзния вестникъ сведения за всѣка културно-просвѣтна проява не само изъ живота на читалището, но и всѣка културно-просвѣтна дейностъ и инициатива въ самото селище“.

Тази резолюция на комисията бѣ приета отъ конгреса, следъ доста продължителни дебати.

Следъ това Ст. Чилингировъ изнесе своя рефератъ на тема: „Поука отъ историята на българското читалище“¹⁾.

Референтчикътъ даде история и характеристика на нашето читалище отъ неговата поява до освобождението. Изнесени бѣха всички положителни прояви въ живота и дейността на читалищата главно въ предосвободителната епоха. Набелѣза голѣмитѣ задачи, които си е поставяло читалището въ оная епоха, какъ сж били изнесени и какъвъ дѣлъ има читалището въ черковната борба и тая за нашето национално самосъзнаване.

Следъ това комисията по „Разни въпроси“ докладва нѣкои пожелания и препоръжки, които да се иматъ предъ видъ отъ бждещия управителенъ съветъ.

¹⁾ Отпечатанъ въ стенографскитѣ протоколи на конгреса въ сп. „Читалище“, год. IX, кн. 8, 9 и 10.